

oznanilo

V nekaterih verstvih
 človek bolj išče Boga;
 v krščanskem
 razodetju
 pa najprej
 Bog
 išče človeka
 in ga
 iz globine srca
 ljubi.
 (Anton Strle)

5. nedelja
 med letom

leto XII / 2010-21
 07. februar 2021

KAKO PA MI Mr 1,29-39
 OZNANJAMO EVANGELIJ?

V evangelijskem odlomku nam evangelist Marko pripoveduje, kako je Jezus po čudežih ozdravljanja, ko so ga ljudje iskali, ker jim je bilo to zelo všeč, dejal: »Pojdimo drugam v bližnja naselja da bom tudi tam oznanjal, kajti zato sem prišel.«

Ni bil potujoči zdravnik, temveč potujoči učitelj. Vendar se

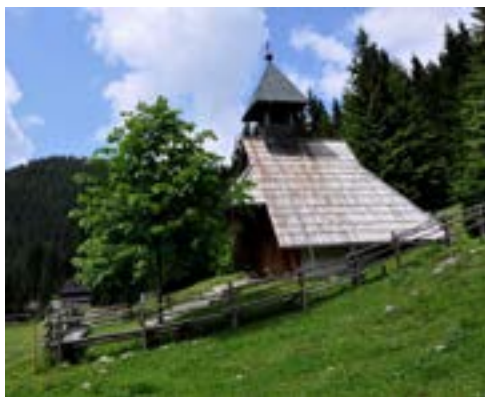
pri njem nauk ni nikoli ločil od življenja. Kar je govoril, je s svojim življenjem potrjeval. To doslednost Jezus pričakuje in zahteva tudi od nas. Apostol Pavel je zapisal: »Če oznanjam evangelij, nimam pravice, da bi se ponašal, saj je to zame nujnost. Kajti gorje meni, če evangelija ne bi oznanjal!« Te besede veljajo tudi za vsakega

izmed nas. Najprej tako, da evangelij vidimo, da ga oznanjamo z življenjem. Da ne živimo »na predalčke«: v enem je življenje čez teden, v drugem pa nedelja oziroma tista urica, ki jo posvetimo Bogu. Te besede na poseben način veljajo za tiste, ki imajo posebno nalogo oznanjati in vzgajati – to so starši, vzgojitelji. **Sodobno vzgojeslovje, ki se mu učeno reče pedagogika, je začelo širiti prepričanje, da moramo delati z otroki v rokavicah, na mehko. Tu je treba reči: po pameti! Vzgoja mora biti zasnovana na ljubezni, ljubezen pa včasih zahteva tudi odločnost, žrtev.** Koliko je staršev, ki zaradi neke napačne ljubezni ne vršijo svoje dolžnosti vzgojitelja, ne oznanjajo evangelija, kakor ga svojim otrokom lahko oznanijo le oni. **Manjka jasna, odločna beseda, manjka pa tudi zgled življenja.**

Za starše, ki so po svojem stvariteljskem poslanstvu prvi vzgojitelji, pa tudi za nas vse velja: če evangelij oznanjamo le z lepimi besedami, trsimo suho listje; evangelij, ki se »utelesi« in oblikuje najprej naše življenje, pa je kvas prenove in življenjske svežine.

**Od Kristusa smo poklicani,
da damo na razpolago vse,
kar imamo in kar smo,
četudi je to zelo malo.**
(Leopold Ungar)

**Iskrenost do sebe in drugih
je temeljnega pomena
za sprejemanje samega sebe
in oblikovanje pozitivnih
odnosov do drugih.**
Odnosi, ki so
grajeni na hinavščini,
prej ali slej propadejo.
(Karlo Smodiš)

NEGA OBRAZA

Si se danes zjutraj pogledal v ogledalo? Kakšen je bil tvoj obraz: svež, brezvoljen, neprijeten? Ne pozabljaljaj, da je tvoj obraz v resnici namenjen drugim, saj ga morajo gledati.

Najboljša nega obraza niso različne lepotne kreme in ličila.

**Neguj svoj obraz predvsem iz svoje notranjosti.
Svoje oči napolni z lučjo in dobrim razpoloženjem.
Svoja usta sprosti v nasmeh.**

Podari svojemu obrazu prijazne poteze.

Toda to boš zmogel le tako,
da boš napravil malo globljo čistko – v svojem srcu.

Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka;
na zelenih pašnikih mi daje ležišča.
K vodam počitka me vodi;
mojo dušo poživlja.

Ps 23,1-6

Vodi me po pravih potih
zaradi svojega imena.
Tudi če bi hodil v temni dolini,
ne bom se bal hudega, ker si ti z menoj:
tvoja gorjača in tvoja palica
sta mi v tolažbo.

Pogrinjaš mi mizo
vpričo mojih nasprotnikov;
z oljem mi glavo maziliš,
moj kelih je zvrhan.

Dobrotljivost in milost mi sledita
vse dni mojega življenja;
in v Gospodovi hiši bom prebival
vse dni življenja.

GLEDAŠ V OGLEDALO

Neki mož je mislil, da je dober kritik.
Zato je povsod, kamor je prišel,
tudi kritiziral.

Nekega dne je skupaj z ženo obiskal muzej.
Doma je pozabil svoja očala,
zato ni mogel dobro videti slik,
vendar ga to ni oviralo,
da ne bi kritiziral vsega,
kar je videl in kolikor je videl.

Ko je prišel, kakor je predvideval,
do portreta pomembne osebnosti
v naravni velikosti, ga je začel kritizirati:

»Okvir ni v sorazmerju s sliko.

Obraz je preveč jezen za človeka, ki je zavzel tako držo.

Obleko ima zanemarjeno ...«

V tistem trenutku je k njemu stopila žena in mu zašepetala:

»Ljubi mož, v ogledalo gledaš. Samega sebe gledaš!«

Misel

Kritiziranje ni le obsojanje. Lahko je opozorilo ali spodbuda.
Ravnajmo z drugimi, kakor bi želeli, da bi drugi ravnali z nami.

**Ne smemo se bati kritike, kadar imamo prav,
prav tako je ne smemo preslišati, če ravnamo narobe.**

Ko nas kritizirajo, se moramo ustaviti in se zamisliti.

- Če so kritike na naš račun upravičene, spremenimo življenje.

- Če pa so neutemeljene, jih preprosto preslišimo.

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (Matija)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Ste se danes
že nasmejali?**

LJUBEZEN

Midva ljubiva isto osebo.

Jaz tebe in ti sebe.